

Nr. 5. Vandbæring:

Før en 50-60 år siden var vandbæring ganske alminnelig over bygda her, men nå er det i dager en få noe mindre børn som gjør det. Det bruktes vanligvis Vassalen som det hølles fra og følles. Før først i år siden var det nok mange som brukte kubitter. Men fra 1900 og fremover kom sinkbøller og avløste kubitterne. Vassalen bares på begge skuldrene og holdes en hånd i hver hangle der bøllerne ligg i knaken. Dette hengsler va av jern.

Det var også noen som ikke barer på ene skulder med bøllerne på stort foran og bak.

Også stang og så den nye. Varsåen var en rund lodige bunt av brettbøver ca 63 cm høy og noe ^{lyngmark} tett i tanneter hadde en stor på hver side som var høyre en de andre med knal i dette var øren. Denne stang med en kort overstang passerlig lang for å ha med i ørene på vassåen var festet til berestangen med to fjernskinner, denne kalles sidsang.

De bruktes også så vidt vi har sett vandbæring.

Slike vi ser ikke være brukt til å frakte vand med.

Vandbæringen ble utført både av menn og kvinner, ~~men~~ ikke barn og kjønner ettersom det var passende.

Noe litt older husker nok vandbæringen også på skoene gjort men nu er det veslelig på mindre brett som bærer vand.

Vandkjøring som vanlig befordring av vand er nu sjeldent det er når medbören ikke og gårdsbøren stopper opp for vand når det også blir notat meget vandkjøring. Slike som disse og mer flere 1947-48.

Innlagt vand enken som springer etter pumpa, bæde for hånd

25

og elektricitet elektrisk så å si overalt på større garder og
mange av de mindre også.